



Argbiggan", hade  
ste med sjudande  
nen något kvinn-  
an nog söka hos  
ragtes åskådaren  
att hon var dot-  
ma Vuoristos  
rätt black och  
ero Nieminen  
ar för såvlig och  
i val av sin typ.  
man, Petruchio,  
kåda i Hanne  
d. Han domde-  
re än Argbiggan  
roll med ovanlig  
tjänare Grumio  
androos en ro-  
stillsamma sätt  
och medel.  
i beundrare i  
ttbrutna Gremio  
Antti Vuol-  
ortensio, Arvo  
Äremot var allt  
kko Kuntola,  
tio's mantel, var  
tjänare Tranio,  
roll och Erkki  
e nog sitt bästa,  
ätstruken figur.  
ko spelade den  
ondello. Erkki  
de i två mindre  
no Laivuori  
a i sin lilla roll.  
nen gjorde en  
kan, som åktade

ahan  
st pelargruppen.

uotiaita.

elo, ohjans Kaarlo  
Lassi Salovaara,  
iterin näyttelijät.

viehättävä näy-  
»Viimeinen  
saanut jatku-  
tehtijä on ristinyt  
atkonäytelmä ni-  
mutta on taval-  
nvaus, joten ensi-  
oi siitä edellistä  
tia. Näytelmä n  
nen hengeltään.  
ovat yhtä nasevia  
mastuttavan her-  
elitäjansäkin. Se,  
tasmälleen sama  
ääräkin, helpotti  
ttä aivan luonte-  
läytyä näytelman  
muisti versty ei  
vatessaan. Koulu-  
muuttunut aidoksi  
äänrytmiksi, jos-  
laisesta opiskelija-  
ukset tuntuivat

o Kytö oli mieles-  
näytelmässä vi-  
enemmän ranska-  
attaviinsa kuin  
kassa». Jaakko  
keväällä oli aivan  
I, ei valittavasi  
aidossa viireessä.  
aittaisi liian hil-  
eva teksinlausun-  
allista ja miellyttä-  
Arvo Kallionen oli  
eva Barbarin. Hän  
avasti ja oli suo-  
kullinen rehevydes-  
Niemisellä neiti Bra-  
ssä näytelmässä ol-  
vivia loistamisen mah-  
a, mutta täysin kor-  
asiallisesti hän kutea-  
molemmat osakvansa,  
kallattaren osa oli  
Keljo Lindroosin Legros  
kaunis suoritus. Tosin  
hyvin sympaattinen.  
tehtijä kuuli sen ta-  
ostelkko oli sopivalia  
mi ja sopivan nuori  
Hannes Kallio eikä  
an Hilka nuorena  
ntaan

## PARRASVALOT OVAT SYTTYNEET ENSI-ILTA PORIN TEATTERISSÄ

Ranskalaisen Roger-Ferdinandin nuorekkaan raikas näyttelijä "Viimeinen luokka" jonka muistamme teatterin viime näyttökäudelta, on nyt saanut jatkon nimeltään "Olemmehan 20-vuotiaita" ja sen ensi-esitys täällä nähtiin eilen. Tekijä on vienyt silloiset koulupoikansa opiskelun pariin, ja kuten aiata saattaa, Pariisi kuoliuvine eläntunnelemineen tahtoo nousta näihin nuorukaisille päähän. He läpikäyvät ää kökemuksia, jotka vähitellen ovat iiaan muokkaamaan heistä miehiä. ulletti Barbarin harrastaa kauniin si sukupoika, kuten tyypillisen on Paturolla on joutunut yhä enem- t oman laulunsa lumoihin, Lavall harrastukset ovat vähemmän tait- ja nyt, mutta sitä uhkaroh- käl ja toisella alalla, Legrosin mi- n. jän yhä henkeistyneempi ja hä- ä päävyttänsä ja vaikutuksensa to- arte amentikas, hiukan omahyvä- uom litta silti suora ja älykäs Gab- tuu kaksi vuotta kestäneen ensä vuoksi selkkailuun, jos- LAS'varsin terveellisen opetuksen. palan kauniina pelastuksena on häjä nti Bravard, poikien tuon- oli, filosofian opettajat.

tytelmä tuntuu tuoreudes- ellä ppaissa elämänotteissa aikai- stä s veroiselta, ehkäpä hiukan eneeväänkin, ovathan henkilöt ikuisempia". Ohjaajalle luu- onaan olevan myös mielenkiin- n. Hon. Esiintyjät ovat omnis- leen jäsaneet" sen verran kuin et va kahden vuoden saavan ollisuus henkistä kehitymistä rskinjari Kytö on saanut nuo- he upon samaa veljellistä yh- äinittu kuin oli jo "Viimeisessä ja, aitoa tunteidenpurkaus- onsa. poikamainen, rentoutuva n. veltsin joustavana, kaiken- astian lken edesottamukset tun- oppaan lailla mielenkiintoisilta. uustaita kiinteästi rakennetun eivät sooi hyvin seurata kyl- n vaikuttaa suoraan sanoen, tä- ksia k poikien kohtaloita ku- ä nämä tarpeeksi, kokonaista porvari ännössä lukuunottamatta sa- älistäou kuin aikaisemminkin. akimme ja Gabrielina jakaa

päämielenkiinnon Keijo Lindroosin Legrosin kanssa. Molemmat ovat sympaattisia johtuen tämä lähinnä siitä, että tyypit ovat heidän temperamenttiaan lähellä, mutta molemmat ovat myös luolellisia tulkintoja ulkonaisestikin. Gabrielissa on kasvatunutta varmuutta ja hyvin omistuneesi oli saatu esille herkästi hyvän edessä taipuva mielenlaatu. Legros tehoi sisästä heijastuvalla mielenhienoudella, jota tulkinnan vähäeleisyys tehoi. Arvo Kalleisen Barbarin reheutell vammalla pohjalla seisevöes- saan omistuneen suurellesti, mutta osasi myös nöyryästi taipua tappion tunnuksamaan. Lavalleyn suojasi Ero Kosteikko boheemimaiseen huolettomuuteen paljastaen hänkin kovaksi keitetyn pinnan alta rehding luonteen. Hannes Kallio "lauloi" iid, tällä kertaa Paturollin osan, ja lu-agars kuunnottamatta ensinäytöksen merkiliär listä puheenkorostusta sai hän nuo-ade rukaiseen tyypille ominaista itsestyty- en väisyyttä. Kerttu Nieminen vie-er- hätti jälleen nti Bravardina yksin- pä kertaisin keinoin saaden myös kak- tid soisoletoonsa kokottimaisita parisi-gar laistuntua. Gabrielin isänä Eero Nieminen tuntuu entistä paremmin ge- eläytyneen osansa.

Lavastuksessa oli "boksimaista" kla tunnelmaa sellaisena kuin sen meik-alls läinenkin opiskelija tuntee. Huoneinte- riöristä vastasi Lassi Salovaara. om Kauniin veljesketjun muodostaen om näyttelijät ja ohjaaja saivat osakseen vilkkaita suosionosoituksia ja kauniita st- kukkia katsomon täyteen kansoitta- er- neelta yleisöltä. "Olemmehan 20-vuo- iög tialta" tuntuu omistuneelta kauden- ten avaukselta.

H. N. ket  
gav publiken anledning till mänget gott skratte. Det var Jean de Létra's 3-aktare "Moumou", som på finska fått namnet

### ROUVA YLLÄTTÄÄ.

som framfördes i Kaarlo Kytös regi. Han hade fått ett lyckat grepp om uppgiften och det var ingenting att anmärka mot vare sig framställningen eller tempot. Stycket är såreget därtill genom att den egentliga huvudrollen i själva verket behandlas som en biroll och detta kom tydligt fram under föreställningens gång, genom att rollfördelningen var lyckad. Styckets finska namn däremot svarar inte riktigt mot innehållet, men det betyder ju mindre. Det var dock hembiträdet och inte frun, som stod för den verkliga överrasknigar, ehuru det för all del inte sagnades överraskande moment på annat håll heller. I varje fall förefaller det, som om herr Kytö fått fram just det, som författaren avsett och inte låtit förleda sig av den något vilseledande rubriken.

Vad så de uppträdande beträffar, måste man erkänna, att alla skötte sig na uppgifter synnerligen väl även om i vissa fall ännu den verkliga inlevelsen saknades och naturligheten däri-genom blev något lidande.

I den viktiga birollen, som i själva verket var huvudroll, det vill säga "Claudine's" parti, visade sig Kerttu Nieminen "på den styva linnan". Hon tog nog ut ur rollen allt den hade att bjuda på och det var inte så litet. Hilka Suulajärvi som "Brigitte Latouche" gjorde sitt hittills bästa arbete och var just det temperamentsfulla fruntimmer hon skulle vara. Hilka Kesti som "Guiséle Chauvinet" gjorde även hon sin sak bra i övrigt, men hemföll tidtals åt ett något onaturligt effektsökeri, som var onödigt. "Léonard Jolijoi" i Keijo Lindroos utformning var en rollstudie i toppklass, där inga möjligheter fuskades bort. Det var en äkta fransman bädd till mask, temperament och later.

Äkta fransk verkade också Arvo Kalleinens "kommissarie", som knappast hade kunnat göras mycket bättre och som för vederbörande var

## Keväinen komedia.

Jean de Létra'sin Rouva yllättää Porin teatterissa.

Kevätkauden viimeisen ensi-ilan näytelmäksi valittiin keveän joustava ja nokkela »Ilmainen silloisalaatti» oli kerännyt yleisöä katsomon täydellä. Näytelmä on sitä laatu, että se saa tukeimmannäköisenkin katsojan ei vain hymyilemään, mutta myös nauramaan oikein vatsan täydellä. Tämä huvittavuus johtuu tietysti ennenkokoaismenosta ja ranskalaisen humorin leikkivästä kepeydestä, jolla koko juttu on niin mausterikkaasti kyllästetty. Mutta suuri ansiota siltä, että yleisö oli koko ajan tiedottomasti täysin vastaanottolena, lankkaa sille seikalle, että ohjaaja Kaarlo Kytö oli osannut luovia oikeelta huvinäytelmän linjoja pitkin. Teksti, joka suorastaan räskyi, tarjoaa joitakin kaksimielisyyksiäkin, mutta ne suoritettiin lempeällä kädensilytyksellä ohjaajan puolelta. Kun kerran kokonaiskuva saatiin niinkuin ranskalaiseksi, olisi lisäksi odottanut, että ranskalaisen näin äänitämistä olisi harjoitettu niin ahkerasti ettei olisi tarvinnut kuunnella joidenkin äänitämää soimlontasomalasta s:ää silloin kun olisi pitänyt kuulua seh-äänne. Nyt menivät soinnilliset ja soimlontamat toisinaan sekaisin, mutta mikä ihme se on kun ohjelmaohjelmassaakin jo oli Claudine Claudinen esinasta.

Esiiripun auettua saatiin ihailua Lassi Salovaaran surinkoista ja suoraan puoleensa vetävää jäsavustua, joka esitti sitä viehättävää huvijan olohuonetta, jossa tämä rouvin ja herrojen rakkauksien sekasotku sekoitettiin ja lopuksi myös selvitettiin. Kerttu Nieminen on Ranskassa ollessaan kulkenut silmät auki. Niin todellinen pikku ranskatlar löytyy vain Pariisista. Hänen eleensä olivat sroja, ja kaalallunsa viehkeätä aina pikkuksormempäitä myöten. Hilka Suulajärvi toi myöskin rakkaan ja kirpaisevan mannermätuulähduksen pirteällä olemuksellaan, joka varmasti vastasi rouva Latouchen kuvaa. Hänen miehensä roistomaisia piirteitä, mutta myöskin ranskalaisia rakkautta esitti Eero Kosteikko uskottavasti. Hannes Kallio esitti myös osansa moitteettomasti joskaan hänen charminsia olettui niin ranskalaista kuin Keijo Lindroosin, joka loi taas yhden verratomista tyypeistään siirtomaarunoilija Jolijoina. Hänellä sensa muusain rakastetun, joka lopuksi itse lankei suuren rakkauden pauloihin, sättaisi myös löytää Pariisin boulevardeilta. Hilka Kesti sai olemukseensa nuorekasta rakkautta, mutta ei hänkään ollut aito ranskatlar. Päänvastaista taas voi sanoa Arvo Kalleista, joka oli suorastaan riemasuttavan tosi herra Komissaarina. Miten lystikkäin kääntein ja elein hän ilmaisikaan vanhenevan kelkarin herkkutehuelua! Naamiointiakin oli erinomaisen omistunut.

Esiintyjät palkittiin kukin ja runsain suosionosoituksin. Väitölmästi näytännön jälkeen ko-koontuivat näyttelijät sekä Porin Teatterikerho vieraineen Teatteriravintolan verannalle, jossa suoritettiin Teatterikerhon stipendien ja diplomaerien jako. Teatterikerho jakoi 5-vuotisjuhlastipendin 50.000 mark ja sen sai lavastaja Lassi Salovaara. 20.000.— »hyvästä työstä» sai Hilka Kesti. Diplomaarin parhaasta pääosasta sai Kaarlo Kytö Gustafin osasta August Strindber-

an hoidot ksi, vaan sellaisiksi kunnalaisiksi jilla raskaan päivätön jälteen on oikeus lepoon ja riittävään oimeentuloon, koska ovat parhaan yivoimansa uhranneet yhteiskunnan yväksi. Etenkin sotien aikana useassa unnalliskodissa muodostui huolletta-ien asema kerrassan tukalaksi, heidän elintarveannoksillaan suorastaan emoteltiin, osa voi ja sokertannokista myytiin mustaan pörssiin ja tä-ä pääsivät rikastumaan ne, joilla oli ilaisuus tuohon keinotteluun. Tämän- uontoisia esimerkkejä saimme silloin- uka lehdistä useita, jotka päästiin kaljastamaan, mutia kuinka paljon mah- oikaan olla näitä tapauksia, jotka vie- ä tänäkin päivänä ovat selvittämättä. Mitä tulee Kiikan kunnan huoltotoi- nintaan, on sanottava, että juuri mei- äläisten toimesta on sitä valvottu ja oiettu epäkohtia poistaa. Jos kunn-

